VELÎD BİN VELÎD (radıyallahü anh)

Eshâb-ı kiramdan. İsmi Velîd'dir. Babası Velîd bin Mugîre el-Mahzûmî olup, İslâmın büyük düşmanlarındandı. Annesi Lübâbe ise Resûlullah'ın (aleyhisselâm) baldızıydı. Nesebi Velîd bin Velîd bin Mugîre bin Abdullah bin Amr bin Mahzum el-Kureyşi'dir. Kureyş'in mahzûm koluna mensûbtur. Mekke'de bi'setten önce doğup, Medine'de 8 (m. 629) senesinde vefât etti.

Bedir gazâsında müşriklerin safında harbe katıldı. Müşrikler bu harpte yenilince, O'nu Abdullah bin Cahş esîr aldı. Medine-i Münevvere'ye getirdi. Kardeşlerinden henüz müşrik olan Hâlid bin Velîd ile Hişam bin Velîd, O'nu esâretten kurtarmak üzere Medine'ye geldiler. Abdullah bin Cahş (radıyallahü anh) fidye-i necât (kurtuluş akçesi) verilmedikçe bırakmak istemedi. Kardeşlerinden Hâlid râzı olduysa da, baba bir annesi ayrı kardeşi Hişâm kabûl etmedi. Resûlullah (aleyhisselâm) babalarının silâh ve teçhizatının verilmesini teklif etti. Buna da Hişam râzı olduysa da Hâlid kabûl etmedi. Fakat sonunda babalarının yüz dinar kıy-metindeki kılıcı, zırhı ve miğferi karşılığında anlaştılar. Velîd'i esâretten kurtarıp, Mekke'ye yola çıktılar. Fakat Velîd, Mekke yolu üzerinde Medine'ye dört mil mesafedeki Zü'l-Huleyfe'de onlardan ayrılıp, Resûlullah'ın (aleyhisselâm) yanına geldi. Îmân edip, Eshâb-ı kiramdan oldu. Müslüman olduktan bir müddet sonra Mekke'ye kardeşlerinin yanına gelmişti. O Zaman Hâlid bin Velîd, "Madem, müslüman olacaktın. Kurtuluş fidyesi ödemeden olsaydın? Babamızdan kalan hâtırayı elimizden çıkardın. Niçin böyle yaptın?" diye sorunca, "Kureyşlilerin esârete dayanamadı da Muhammed'e tâbi oldu demelerinden korktum" cevabını verdi. Kardeşleri O'nu Mahzumoğullarından bazı müslümanlarla, Ayyaş bin Ebî Rebîa ve Seleme bin Hişam'ın (radıyallahü anh) yanına haps ettiler. Îmân ettiği için senelerce hapis yattı. İslâmiyetin azılı düşmanlarından amcası Hişâm ile müşrik akrabalarından çok zulüm ve işkence gördü. Resûlullah (aleyhisselâm) müşriklerin zulmüne uğrayan Ayyaş bin Ebî Rebîa ile Ebû Seleme bin Hişâm ve kendisi için şöyle duâ ettiler. "İlâhî! Velîd bin el-Velîd'i, Seleme bin Hişâm, Ayyaş bin Rebîa'yı (küffâr elinde bunalıp) zaif (ve aciz) görülen diğer mü'minleri kurtar. İlâhî! Mudar'ı (Kureyş) daha beter (çok kötü) çiğne. Bu yılları Yûsuf'un yıllarına benzet." Velîd (radıyallahü anh) Resûlullah'ın (aleyhisselâm) duâsı bereketiyle bir fırsatını bulup, bağlı bulunduğu yerden kaçtı. Medine-i Münevvere'ye gelip, Resûlullah (aleyhisselâm) ile buluştu. Resûlullah (aleyhisselâm), Ayyaş bin Rebîa ile Seleme bin Hişam'ın halini sorunca, onların birbirlerine ayakları ile bağlı, şiddetli azâb ve işkenceler altında kıvrandıklarını haber verdi. Resûlullah (aleyhisselâm) onların hâline çok üzülüp, kurtarılma çarelerini aradı. Kimin kurtarabileceğini sorunca, senelerce işkence altında kalmasına rağmen, Velîd, büyük bir cesâret ve aşkla, "Yâ Resûlallah! Onları ben kurtarırım, sana getiririm" buyurdu. Tekrar Mekke'ye gelip, işkence gören müslümanların yerini onlara yiyecek götüren bir kadını takip ederek öğrendi. Mazlûmlar, tavansız bir binada hapisti. Geceleyin, ölümü de göze alarak büyük bir cesâretle duvardan sıyrılıp, mazlûmların yanına vardı. İmân etmekten gayri bir suçları olmayan iki mazlûm, müşriklerce bir taşa bağlanıp; Arabistan'ın çöl havasındaki yakıcı sıcaklığında her türlü zulme uğratılıyordu. Mazlûmları kurtarıp, devesine bindirdi. Kendisi de yayan, yalın ayak Medine-i Münevvere'ye çok sevdiği Resûlullah'ın yanına bir an önce varmak için yola çıktı. O'nu çölün kavurucu sıcağı yakmıyor da, Resûlullah'a (aleyhisselâm) kavuşmak aşkı yakıyordu.

Medine'ye aç, susuz, yalın ayak üç günde geldi. Parmakları taşların tahribatından parça parça olmuştu. Velîd bin Velîd (radıyallahü anh) kan revan içinde maşuku Resûlullah'ı (aleyhisselâm) görünce, aşkından kendinden geçti. Rûhunu Hakka teslim etti. Resûlullah (aleyhisselâm) bu hali görünce Eshâb-ı kirama karşı: "Şehîd işte budur. Ben buna şahidim" buyurdu. Bu müjdenin ardından annesi Lübâbe'yi (radıyallahü anh) teselli ederken de Resûlullah (aleyhisselâm) şu âyet-i kerîmeyi okudu; "Ölüm sarhoşluğu gerçekten gelir. Ey insan! İşte bu senin öteden beri kaçtığın şeydir." Müslüman olmasıyla müşriklerin dayanılmaz zulümlerine uğrayan Velîd

bin Velîd, senelerce sıkıntılara katlanarak Resûlullah'ı (aleyhisselâm) görmesiyle de rûhunu teslim ederek kavuştuğu ni'met, müjde, çok büyüktür. Medine-i Münevvere'de Bâki' Kabristanlığına defn edildi.

1) Tabakât-ı İbni Sa'd, cild-4, sh. 131

2) Üsûd-ül-gâbe, cild-2, sh. 219

3) Tam İlmihâl Se'âdet-i Ebediyye, sh. 1009